

Not consumed by violence

The Christian Science Journal
by Channing Walker

ללא אלימות מכלה

הכתבה המקורית באנגלית הופיעה בעתון
The Christian Science Monitor

יש הרבה דברים שאני לא בטוח לגביהם, אך דבר אחד אני יודע בוודאות. לא היה זה צירוף מקרים או מזל שאפשרו לדניאל לשרוד את ליל הכליאה המפורסם שלו. זה גם לא היה בזכות יכולת להסתדר או כשרון טבעי בגידול בעלי חיים, שרובנו עוד צריכים ללמוד. זה היה יותר מכך.

האם פעל כאן מרכיב שמימי, משהו שמעבר לידע ולכישורים אנושיים, אשר כיוון מחדש את האירועים ושינה את התוצאה לטובה?

את השאלות האלה אני שואל את עצמי בעוד אני מהרהר בסיפורו של דניאל בכתבי הקודש. אני חושב על אנשים כלואים בימינו, העומדים בפני אפשרויות מזעזעות. ואני נזכר בכוח העומד מאחורי התיאור התנכי הזה. האם הכוח ששכתב את סוף הסיפור של דניאל – שהיה עתיד להיות טראגי – עדיין פותר סכסוכים, עדיין מנטרל אלימות, עדיין משכתב סופים טובים יותר לסיפוריהם של אנשים כיום?

חשבו על הכבוד שזכה לו לדניאל. "רוח יתרה בו", כתוב בתנ"ך, ועוד, "נאמן הוא וכל משגה ומשחת לא נמצא אצלו" (דניאל ו', ד-ה).

הוא ידע לנהוג בנאמנות ואפילו ללא דופי, הן בעבודתו והן בחייו האישיים. אך אפילו זה לא היה מספיק כדי לשמור עליו מפני גב האריות. ייתכן אפילו שתכונותיו אלה עוררו קנאה בקרב אנשים אחרים בממלכה, שאז רצו להאכיל אותו לאריות. אבל אני שואל את עצמי. אם מידותיו הטובות לא הגנו עליו – ובמובן מסוים אולי אפילו העמידו אותו בסכנה – אז מה כן שמר עליו מפני סכנה? האם לא היה זה טיבו ונוכחותו של אלוהים, וכן כוחו, ששמרו על דניאל ומנעו מן האלימות מלכלות אותו?

האם זה לא היה הדבר שגרם לפתרון הזה, שבסופו של דבר היה נטול שפיכת-דמים, למרות הציפיות? הביטו בדברים שדניאל הבין, כפי שהוא עצמו סיכם בשיחתו עם המלך שבא במהירות לגב האריות, משתוקק למצוא את דניאל עוד בחיים. דניאל אמר, "אלוהי שלח מלאכו וסגר את פי האריות ולא חבלוני, כל-עמת שלפניו זכות נמצאה לי, ואף לפניך המלך חבול לא עשיתי" (דניאל ו', כג').

האם דניאל חש במשהו מטיבו ומנוכחותו של אלוהים? כנראה שהוא ידע שכוחות ההגנה של אלוהים לעולם אינם פגומים, לעולם לא מגיעים מאוחר מדי, לעולם לא מופעלים לתקופה קצרה מדי – לזמן מה נותנים סעד, אך מיד נגמרים ומותירים אנשים תמימים כדי להגן על עצמם ללא עזרה אלוהית. האם הבנתו לגבי הנוכחות האלוהית היתה די והותר כדי להסיט את האלימות הפוטנציאלית ולמנוע ממנה מלכלות אותו? "אלוהים... סגר את פי האריות." כמוכן, למרות שהאריות היוו את האיום המיידי, הם לא היו מקור הסכנה האמיתי. אלה שרצו במותו של דניאל, פיהם – כלומר הקנאה שלהם, השנאה שלהם, צימאונם לדם – נסתמו. אפילו כאשר דניאל היה מוקף בסכנה, אלוהים היה שם. והפתרונות שלו הציעו יותר כוח מאשר השנאה, יותר מוטיבציה מאשר הקנאות, יותר חום מאשר הפלגנות.

לאורך כל התנ"ך ישנם ניצוצות של אהבת אלוהים. אלוהים הוא אהבה, ללא תנאים וללא סוף. ואהבתו כלפי ילדיו אינה יודעת גבולות בכוחות ההגנה שלה. אהבתו ממריצה את כל הגאולה המתרחשת בידי. והנכם רואים שכאלוהים אוהב, הוא מוסר מרעב לשפע, מסכנה לביטחון, ממחלה לרווחה, ומכליאה לחופש.

For this translation in English and other translations in Hebrew, please see <http://translations.christianscience.com>

דניאל חווה את הכוח המושיע של
האהבה האלוהית. והוא הכיר
בכוח זה כלפי אנשים אחרים. לא
רק שהוא ניצל מנזק, הוא גם
הדגים כיצד אחרים יכולים
להינצל.

דניאל הראה שגם אנחנו יכולים
להיות מובלים לביטחון. סיפורו
מכיל מסר שהכוח האלוהי הוא
כוח רב יותר מכל הכוחות
האחרים. זהו כוח שיש בידו
לנטרל אלימות ולפתור את מה
שנראה כבלתי-פתיר. אף מעשה
מרושע לעולם לא זוכה לתמיכה
אלוהית. אף מצב אינו נמצא
מעבר להישג ידיו של אלוהים.

המפתח הוא להתעקש, תוך
תפילה, על כוחו של אלוהים
להפסיק את האלימות ולהביא את
השלום.

מייסדת עיתון המוניטור, מארי
בייקר אדי, כתבה: "כוחו של
אלוהים מביא גאולה לכלואים. אף
כוח אינו יכול לעמוד בפני האהבה
האלוהית" (Science and
Health with Key to the
Scriptures [מדע ובריאות עם
מפתח לכתבי הקודש], עמ' 224).
עובדה זו, הידועה בתפילה,
מברכת קורבנות ומביאה אותם
הביתה בשלום לעתים תכופות
יותר.